

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้ เป็นการศึกษาบทบาทของหนังสือพิมพ์ในการนำเสนอข่าวด้านศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นที่สนใจของประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาข่าวสารด้านศิลปวัฒนธรรมในหนังสือพิมพ์รายวันประเภทประชาชน โดยศึกษารูปแบบข้อเขียน, ประเภทเนื้อหา, ประเด็นเรื่อง, แหล่งที่มาของข่าวศิลปวัฒนธรรมและทิศทางการนำเสนอเนื้อหา นอกจากนี้มีการสัมภาษณ์ผู้สื่อข่าว, คอลัมนิสต์และบรรณาธิการหน้าศิลปวัฒนธรรมเพื่อสำรวจนโยบายการนำเสนอเนื้อหา รวมทั้งความเห็นเกี่ยวกับสัมพันธภาพกับแหล่งข่าวรวมทั้งศึกษาทัศนคติของแหล่งข่าวทั้งดารา, นักแสดง, ผู้กำกับ, ผู้ช่วยผู้กำกับ, ผู้อำนวยการสร้าง, ผู้เขียนบทต่อการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ในด้านศิลปวัฒนธรรมและงานวิจัยนี้ยังได้สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเนื้อหาข่าวศิลปวัฒนธรรม นโยบายผู้จัดทำข่าวศิลปวัฒนธรรมและทัศนคติของแหล่งข่าวศิลปวัฒนธรรมต่อการนำเสนอเนื้อหาข่าวศิลปวัฒนธรรมด้วย

ในการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวศิลปวัฒนธรรม ได้เลือกศึกษาหนังสือพิมพ์รายวันเชิงประชานิยมที่ตีพิมพ์แพร่หลายและมียอดจำหน่ายสูง จำนวน 3 ชื่อฉบับ โดยวิธีการเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์และข่าวสด วิธีเก็บตัวอย่างหนังสือพิมพ์เพื่อการวิเคราะห์ใช้วิธีสุ่มแบบหมุนเวียน (Rotation Sampling) คือเลือกตัวอย่างให้กระจายไปตามวัน ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์และกระจายไปตามเดือน ในช่วงเวลาตั้งแต่ 1 เมษายน – 30 มิถุนายน 2543 เป็นเวลา 3 เดือน เพื่อให้ได้หนังสือพิมพ์ฉบับตัวอย่างกระจายครอบคลุมในช่วงเวลาตามต้องการ โดยกำหนดเลือกตัวอย่างหนังสือพิมพ์สัปดาห์ละ 1 ฉบับ ซึ่งหนังสือพิมพ์ 1 ชื่อฉบับจะได้จำนวนตัวอย่าง 12 ฉบับ เพราะฉะนั้นหนังสือพิมพ์กลุ่มตัวอย่างศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 36 ฉบับ

กลุ่มตัวอย่างผู้จัดทำข่าวศิลปวัฒนธรรมของหนังสือพิมพ์เชิงประชานิยมในเขตกรุงเทพมหานครใช้ขนาดตัวอย่างจำนวน 15 คน โดยเลือกแบบโควตา (Quota Sampling) จากหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์และข่าวสด ฉบับละ 5 คน ซึ่งใน 5 คน จะใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ที่มีตำแหน่งเป็นบรรณาธิการ, หัวหน้าข่าว,

ผู้เรียบเรียงข่าว, ผู้สื่อข่าวหรือผู้ที่ทำหน้าที่ประจำในกองบรรณาธิการฝ่ายบันเทิง การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้จัดทำข่าวศิลปบันเทิงจะใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก (Depth Interview)

ส่วนกลุ่มตัวอย่างของแหล่งข่าวศิลปบันเทิงหรือผู้ตกเป็นข่าวในหน้าบันเทิง สํารวจโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) แล้วรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้ขนาดตัวอย่างของแหล่งข่าวศิลปบันเทิงจำนวน 75 คน ใช้วิธีเลือกตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) โดยแบ่งโควตาการเลือกจากกลุ่มดารา นักแสดง จำนวน 50 คน จากกลุ่มผู้อำนวยการสร้าง, ผู้กำกับ การแสดง, ผู้ช่วยผู้กำกับการแสดง, ผู้เขียนบท จำนวน 25 คน ทั้งนี้พยายามกระจายให้เหมาะสมตามเพศ วัยและประสบการณ์ในการทำงาน

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหาข่าวสารศิลปบันเทิงที่นำเสนอผ่านทางสื่อหนังสือพิมพ์รายวันเชิงประชานิยมทั้ง 3 ชื่อฉบับ ปรากฏผลดังนี้

รูปแบบการนำเสนอข่าวศิลปบันเทิง ในการวิจัยได้แบ่งรูปแบบการนำเสนอในหน้าบันเทิงออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านข่าว ภาพและบทความ/บทวิจารณ์ พบว่าด้านการนำเสนอด้วยภาพมีการรายงานด้วยภาพทั้งภาพประกอบข่าวและภาพเป็นข่าวสูงถึง 1162 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 63.46 ของรูปแบบการนำเสนอ ส่วนรูปแบบของเนื้อหาที่เป็นรายงานข่าวคิดเป็นจำนวนชิ้นมีการนำเสนอเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.92

ด้านการรายงานเนื้อหา ในรูปแบบบทความ/บทวิจารณ์พบว่ามีสัดส่วนร้อยละ 15.62 ของรูปแบบการนำเสนอ ทั้งนี้คอลัมน์ประจำที่แสดงถึงรายการโทรทัศน์ มีการนำเสนอจำนวนมากที่สุด รองลงมาเป็นคอลัมน์ซุบซิบ ส่วนคอลัมน์ทัศนะดารามีการนำเสนอที่น้อยที่สุด

ประเด็นและทิศทางการนำเสนอเนื้อหาในคอลัมน์ซุบซิบ จากการวิจัยพบว่าจำนวนประเด็นหรือบุคคลที่ถูกเขียนถึงในคอลัมน์ซุบซิบของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ไทยรัฐ และข่าวสด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 38.88 32.64 และ 28.48 ตามลำดับ ส่วนทิศทางการนำเสนอข่าวในคอลัมน์ซุบซิบพบว่าการนำเสนอในทิศทางลบหรือทิศทางที่ไม่เป็นผลดีต่อภาพลักษณ์ของผู้ตก

เป็นข่าวมีเพียงร้อยละ 10.20 โดยส่วนมากข่าวที่นำเสนอในคอลัมน์ซุบซิบจะถูกเขียนถึงในทิศทางบวกหรือเป็นกลางเสียเป็นส่วนใหญ่ ถึงร้อยละ 89.80

ประเภทเนื้อหาข่าวศิลปบันเทิง ผลการวิจัยพบว่าประเภทเนื้อหาในหน้าศิลปบันเทิงของหนังสือพิมพ์รายวันที่มีการนำเสนอมากที่สุดคือเนื้อหาหรือข่าวเกี่ยวกับกิจกรรมความเคลื่อนไหวของคนในวงการบันเทิงไทย ทั้งเรื่องส่วนตัว/งานแสดง/การให้สัมภาษณ์/งานพิธีกรมีการนำเสนอมากที่สุดถึง 221 รายเรื่องคิดเป็นร้อยละ 57.70 รองลงมาได้แก่ ข่าวเกี่ยวกับเพลง/ดนตรี และข่าวเกี่ยวกับละครทีวีคิดเป็นร้อยละ 18.55 และ 17.55 ตามลำดับ ส่วนข่าวประเภทศิลปกรรมและละครเวทีที่มีการนำเสนอเล็กน้อย คือร้อยละ 0.26 เท่ากัน

ประเด็นในหัวข่าวที่นำเสนอในหน้าศิลปบันเทิง จากการวิจัยพบว่าประเด็นที่มีการนำเสนอมากที่สุด เป็นประเด็นเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของบุคคลในวงการศิลปบันเทิงคิดเป็นร้อยละ 42.04 รองลงมาได้แก่ประเด็นกิจกรรมความเคลื่อนไหวของบุคคลในวงการศิลปบันเทิงและประเด็นการประชาสัมพันธ์ผลงาน, การแสดง, การสร้าง, การกำกับคิดเป็นร้อยละ 37.60 และ 19.32 ตามลำดับ ส่วนประเด็นอื่นๆ ได้แก่ การแสดงความคิดเห็นหรือทัศนะของศิลปินมีน้อยมากเพียงร้อยละ 1.04 เท่านั้น

ประเด็นในเนื้อหาข่าวที่นำเสนอในหน้าศิลปบันเทิง การวิจัยพบว่าประเด็นในตัวเนื้อหาข่าวที่มีการนำเสนอมากที่สุดในหน้าศิลปบันเทิง ได้แก่ ข่าวกิจกรรมความเคลื่อนไหวของบุคคลในวงการศิลปบันเทิง มีมากที่สุดถึง 233 ประเด็นจากประเด็นในเนื้อหาข่าวทั้งหมด 571 ประเด็นคิดเป็นร้อยละ 40.80 รองลงมาเป็นประเด็นข่าวเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของบุคคลในวงการศิลปบันเทิงและประเด็นการประชาสัมพันธ์ผลงาน, การแสดง, การสร้าง, การกำกับคิดเป็นร้อยละ 32.20 และ 25.20 ตามลำดับ ส่วนประเด็นเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือทัศนะของศิลปินมีการนำเสนอที่น้อยที่สุดเพียงร้อยละ 1.80

แหล่งที่มาของข่าวศิลปบันเทิง งานวิจัยนี้พบว่าข่าวศิลปบันเทิงที่นำเสนอในหน้าบันเทิงของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ ตัวดารา ศิลปิน นักแสดง เป็นที่มาของแหล่งข่าวมากที่สุดถึงร้อยละ 59.20 รองลงมาเป็นแหล่งข่าวจากการแถลงข่าว, ข่าวแจก, ข่าวประชาสัมพันธ์และแหล่ง

ข่าวจากผู้สร้าง/บริษัทผู้ผลิตคิดเป็นร้อยละ 21.70 และ 11.60 ตามลำดับ ส่วนข่าวที่นักข่าวตั้งประเด็นขึ้นมา มีเพียงร้อยละ 5.10 เท่านั้น

องค์ประกอบคุณค่าข่าวด้านศิลปบันเทิง ส่วนใหญ่เป็นการนำเสนอคุณค่าข่าวในแง่ความน่าสนใจของปฏิกิริยาทั่วไป (ซึ่งเป็นเรื่องของความน่ารัก, ไร้อาชรมณ์, ความสำเร็จ, ความตื่นเต้น, ความสะเทือนใจ, ความล้มเหลว, ความน่าสงสาร) สูงถึงร้อยละ 66.20 รองลงมาเป็นเรื่องของความคืบหน้า เรื่องที่มีผลกระทบ เรื่องทางเพศ/ชู้สาว มีร้อยละ 17.50 8.50 และ 4.80 ตามลำดับ ส่วนองค์ประกอบคุณค่าข่าวในเรื่องความแปลกประหลาด ความใกล้ชิด มีการนำเสนอ น้อยมาก เพียงร้อยละ 0.20 เท่านั้น

ทิศทางการนำเสนอข่าวสารในหน้าศิลปบันเทิง พบว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับ มีทิศทางในการนำเสนอข่าวสารในหน้าศิลปบันเทิงในแนวที่เป็นกลางมากที่สุดถึงร้อยละ 81.20 รองลงมาเป็นการนำเสนอในแนวทางที่เป็นบวกหรือสร้างสรรค์ร้อยละ 16.98 ส่วนการนำเสนอในแนวทางที่เป็นลบหรือเสื่อมเสียมีเพียงร้อยละ 1.82 เท่านั้น

ตอนที่ 2 การสัมภาษณ์กลุ่มผู้จัดทำข่าวศิลปบันเทิง

ผู้รับผิดชอบข่าวศิลปบันเทิง มีจำนวน 14 คน ที่เปิดโอกาสให้สัมภาษณ์จากจำนวนผู้ที่รับผิดชอบจัดทำข่าวศิลปบันเทิงทั้งหมด 21 คน คือจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมี 4 คน จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และ ข่าวสด ฉบับละ 5 คน

สถานภาพของกลุ่มผู้จัดทำข่าวศิลปบันเทิง ประกอบด้วยเพศหญิง 10 คน เพศชาย 4 คน โดยมีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 5 – 10 ปี มีจำนวน 5 คน ระหว่าง 3 – 5 ปีมีจำนวน 4 คน มากกว่า 10 ปีมีเพียง 2 คน โดยส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 10 คน มัธยมศึกษาจำนวน 3 คน ประกาศนียบัตรวิชาชีพ/ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจำนวน 1 คน ส่วนการศึกษาระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีไม่ปรากฏ

ตำแหน่งหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้จัดทำข่าวศิลปบันเทิง พบว่าตำแหน่งผู้จัดทำข่าวศิลปบันเทิงส่วนมากเป็นนักข่าวถึง 11 คน ส่วนหัวหน้าข่าวหรือผู้ช่วยหัวหน้าข่าวมี 3 คน

แต่ละคนจะทำหน้าที่มากกว่า 1 อย่าง เช่น หาข่าว, เขียนข่าว, ถ่ายภาพ, คัดเลือกข่าว, เรียบเรียงข่าว

นโยบายด้านการนำเสนอข่าวศิลปบันเทิง ผลการวิจัยพบว่านโยบายในการนำเสนอข่าวศิลปบันเทิงของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด มีแนวนโยบายในการนำเสนอคล้ายๆ กันคือ เน้นข่าวหรือเรื่องที่อยู่ในความสนใจของประชาชนหรือผู้อ่านเป็นหลัก เสนอข่าวตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นอย่างตรงไปตรงมา ให้ถูกต้องแม่นยำและเป็นกลางอย่างที่สุด ส่วนความแตกต่างทางด้านนโยบายในรายละเอียดก็มีบ้าง ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับดังนี้

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มีนโยบายที่ฝ่ายบริหารดูแลหน้าบันเทิงจะให้ความสำคัญกับการคัดเลือกข่าวลงพิมพ์กับบริษัทที่ลงโฆษณาก่อน ส่วนผู้ที่ไม่ได้ลงโฆษณาแต่ประชาชนสนใจก็จะพิจารณาเป็นข่าวๆ ไป

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ จะเน้นการนำเสนอข่าวในแง่บวกมากกว่าแง่ลบ ไม่เน้นข่าวประเภทโจมตี เสนอข่าวจากทุกค่ายทุกเครือข่าย ไม่เลือกว่าค่ายดังหรือไม่ดัง

หนังสือพิมพ์ข่าวสด จะเน้นความเป็นกลาง โดยเฉพาะข่าวสัมภาษณ์บุคคลพยายามให้เป็นคำพูดของผู้ให้สัมภาษณ์โดยตรง

หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกข่าวศิลปบันเทิง พบว่าเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกข่าวศิลปบันเทิงของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับ มีความคล้ายคลึงกัน คือ เน้นที่ความสนใจของผู้อ่านเป็นหลัก ประเด็นที่น่าสนใจก็มีทั้งบุคคลที่เป็นข่าว คือ คนดังๆ ดาราดังๆ ที่เป็นข่าวอยู่ในหน้าหนังสือพิมพ์และในโทรทัศน์ มีประเด็นที่คนอ่านอ่านแล้วได้ประโยชน์ ได้แง่คิดหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวงการบันเทิงที่สำคัญและน่าสนใจ เช่น ความก้าวหน้า ความยิ่งใหญ่ของผลงานการสร้างการแสดงหรือการเกิดอุบัติเหตุและข่าวลือต่างๆ ที่คนอยากรู้ข้อเท็จจริงเป็นต้น

การดำเนินการเมื่อผู้จัดทำข่าวได้รับข่าวแจกหรือข่าวที่ได้รับการเผยแพร่จากหน่วยงานธุรกิจบันเทิงต่างๆ มีแนวในการดำเนินการคล้ายๆ กันทั้ง 3 ชื่อฉบับ เพราะข่าวแจกส่วนใหญ่ก็

แจกเหมือนๆ กันทุกโรงพิมพ์จึงต้องพิจารณาในเบื้องต้นเพื่อคัดเลือกว่ามีประเด็นข่าวน่าสนใจหรือไม่ เนื้อหาเป็นอย่างไร น่าเชื่อถือหรือไม่ เพื่อให้มั่นใจก็ต้องตรวจสอบและหาข้อมูลเพิ่มเติมโดยสอบถามไปยังต้นสังกัดหรือส่งนักข่าวไปสัมภาษณ์ เก็บภาพเพิ่มเติมแล้วนำมาเสนอเพื่อให้แตกต่างจากฉบับอื่น

นโยบายหรือวิธีป้องกันไม่ให้ผู้สื่อข่าวต้องตกอยู่ภายใต้อาณัติของแหล่งข่าว หนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับ มีแนวปฏิบัติโดยยึดหลักเรื่องบทบาทหน้าที่และจรรยาบรรณของผู้จัดทำข่าวที่ได้ปลูกฝังอบรม ถ่ายทอดและปลูกจิตสำนึกในการทำหน้าที่กันมาว่า ไม่เอนเอียงกับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ไม่รับสินบนหรืออามิสสินจ้าง ให้เกียรติกับทุกคน ไม่ให้ความสนิทสนมกับแหล่งข่าวมากเกินไปจนเกินพอดี ต้องมีความเป็นอิสระ มีจุดยืน จะทำงานได้สบายใจกว่าที่จะไม่อยู่ใต้อาณัติใคร

ความคิดเห็นของผู้จัดทำข่าวต่อพฤติกรรมของคนในวงการบันเทิง ผลการวิจัยสรุปได้ว่าผู้จัดทำข่าวในหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับมีความคิดเห็นและมุมมองต่อพฤติกรรมของคนในวงการศิลปะบันเทิงแตกต่างกันอยู่บ้าง

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มองว่าคนในวงการศิลปะบันเทิงก็เหมือนกับคนในทุกวงการ เพียงแต่เป็นผู้ที่อยู่ในความสนใจของคนส่วนใหญ่ก็เลยต้องพยายามสร้างภาพลักษณ์ให้ดูดี การพูดการวางตัวก็ต้องระมัดระวังมากกว่าคนในวงการอื่น ดารา นักแสดงต้องพูดแต่สิ่งดีและไม่กระทบคนอื่นแต่ก็มีบางส่วนอยากพูด อยากทำอะไรก็ทำ ซึ่งเมื่อผิดพลาดมักจะโทษสื่อเพื่อให้ตัวเองพ้นผิด บางคนนักข่าวไปสัมภาษณ์เนื้อหาที่มีอยู่ในเทปต่อมาวันหลังกลับไปให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์อีกเล่มว่าข่าวที่เกิดขึ้นเป็นการสร้างข่าวพอมายพบกันอีกครั้งก็บอกว่าเล่มนั้นเขียนเองหาความจริงใจยาก บางคนมาด้วยของกำนันมีค่ามาเอาใจสื่อ เพียงเพื่อให้ลงแต่ข่าวดี ๆ ผู้ทำข่าวก็ต้องเข้มแข็งไม่รับเอาและเป็นนโยบายของบริษัทห้ามรับเงินจากแหล่งข่าว

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มองว่าคนในวงการศิลปะบันเทิงส่วนใหญ่จะเป็นคนอารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใส คุยกันรู้เรื่อง น่าคบหา เวลาขอสัมภาษณ์จะให้ความร่วมมือดี ที่พบไม่ให้ความร่วมมือก็มีบ้าง ส่วนมากในปัจจุบันจะดีมากกว่ามีส่วนน้อยที่ทำใหวงการเสียหาย ถ้าศิลปินดาราระทำตัวดีก็จะสนับสนุนส่งเสริม ถ้าประพฤติตัวไม่ดี ไม่ควรก็จะตติงไป

หนังสือพิมพ์ข่าวสด มีความเห็นว่าพฤติกรรมของคนในวงการศิลปะบันเทิงมีทั้งดีและไม่ดีผสมกันไป มีทั้งน่ารักและไม่ค่อยน่ารัก ส่วนมากในวงการมายา ดาราส่วนใหญ่เริ่มต้นด้วยความอ่อนน้อม แคร่สื่อมวลชนแต่เมื่อดังแล้วจะวางตัวเป็นอีกอย่าง วงการศิลปะบันเทิงเป็นวงการที่ค่อนข้างฉาบฉวย มีผลประโยชน์สูง ถ้าเป็นเรื่องต้องการผลประโยชน์ เช่น ต้องการให้ไปโปรโมตก็จะเข้ามาหาสื่อมากกว่าช่วงอื่น บางคนดูจริงใจ บางคนดูเสแสร้ง เช่น ดารา นักแสดงนำ ต้องภาพพจน์ดีตลอดเพราะมีต้นสังกัดคอยดูแล แต่เมื่ออิสระก็จะเป็นอีกอย่าง เป็นต้น

ปัญหาในการรายงานข่าวบันเทิง ผลการวิจัยสรุปได้ว่าภาพรวมของปัญหาในการรายงานข่าวบันเทิงของหนังสือพิมพ์รายวันเชิงประชานิยมทั้ง 3 ชื่อฉบับมีองค์ประกอบของปัญหาในการรายงานข่าวที่สำคัญคือ 1)แหล่งข่าว 2)นโยบายในการจัดทำข่าว 3)ตัวนักข่าว(ผู้จัดทำข่าว) 4)ผู้อ่านข่าว ซึ่งผู้สื่อข่าวของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับได้จัดลำดับความสำคัญของปัญหาในการรายงานข่าวศิลปะบันเทิงไว้ดังนี้

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จัดลำดับความสำคัญของปัญหาในการรายงานข่าว คือ ปัญหาในเรื่องของนโยบายและแหล่งข่าวมีความสำคัญเป็นอันดับแรกพอๆ กัน ปัญหารองลงไปคือผู้จัดทำข่าว ส่วนผู้อ่านเป็นปัญหาน้อยมาก เพราะผู้จัดทำข่าวมักตอบสนองตามที่ผู้อ่านขอมา

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ จัดลำดับความสำคัญของปัญหาในการรายงานข่าวศิลปะบันเทิงโดยถือว่า แหล่งข่าวเป็นปัญหาที่สำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมาก็เป็นนโยบาย นักข่าวและผู้อ่าน นอกจากนี้เวลาและदिฟ้าอากาศก็มีส่วนเป็นปัญหาในการรายงานข่าวบันเทิงอยู่บ้าง

หนังสือพิมพ์ข่าวสด จัดลำดับความสำคัญของปัญหาในการรายงานข่าวไว้ดังนี้ คือ แหล่งข่าวเป็นปัญหาที่สำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นผู้อ่าน นักข่าว และนโยบาย นอกจากนี้สถานที่ที่มีส่วนเป็นอุปสรรคในการรายงานข่าวศิลปะบันเทิงอยู่บ้าง เช่น สถานที่บางแห่งเป็นสถานที่ส่วนบุคคล นักข่าวไม่สามารถเข้าไปทำข่าวได้

ตอนที่ 3 การสำรวจแหล่งข่าวศิลปินบันเทิงหรือผู้ตกเป็นข่าวด้านศิลปินบันเทิง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแหล่งข่าวศิลปินบันเทิง ซึ่งจำแนกออกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในวงการบันเทิง จากแบบสอบถามที่ตอบกลับมาโดยสมบูรณ์ จำนวน 75 ชุด ปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามหรือแหล่งข่าวเป็น เพศชายร้อยละ 53.33 เพศหญิง ร้อยละ 46.67 ช่วงอายุของแหล่งข่าวส่วนมากอยู่ระหว่าง 20-29 ปีมีถึงร้อยละ 42.66 รองลงมา เป็นช่วงอายุ 30-39 ปีมีร้อยละ 33.33 ส่วนช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี และ 50 ปีขึ้นไปมีเท่ากันคือร้อยละ 5.33 ระดับการศึกษา ส่วนมากการศึกษาระดับปริญญาตรีสูงถึงร้อยละ 50.67 สูงกว่าระดับ ปริญญาตรีร้อยละ 9.30 ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าและระดับมัธยมศึกษามีร้อยละ 16.00 เท่า กันและยังเป็นนักศึกษาอยู่มีร้อยละ 24.00 โดยมีประสบการณ์การทำงานในวงการบันเทิงแตกต่างกัน ตั้งแต่ 1-5 ปีและ 11-15 ปีมีร้อยละ 26.66 เท่ากัน ประสบการณ์ 6 - 10 ปีร้อยละ 25.33 ส่วนน้อยกว่า 1 ปีมีเพียงร้อยละ 1.33 เท่านั้น

บทบาทหน้าที่การแสดงและสื่อที่แหล่งข่าวศิลปินบันเทิงเกี่ยวข้อง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า บทบาทหน้าที่ของแหล่งข่าวศิลปินบันเทิงจากกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจมีความหลากหลายแตกต่างกัน นักแสดงนำตัวรองมีมากที่สุดร้อยละ 29.51 นักแสดงนำตัวเอกร้อยละ 20.49 นักแสดงประกอบ ร้อยละ 19.37 ผู้กำกับการแสดง,ผู้เขียนบท,ผู้ช่วยผู้กำกับ,ผู้กำกับศิลป์และผู้ำนวยการสร้างมีร้อยละ 6.56,5.74, 4.10, 1.64และ2.45 ตามลำดับ นอกนั้นเป็นอื่นๆ เช่น พิธีกร นักดนตรี ผู้ผลิต รายการโทรทัศน์ ผู้ผลิตละครโทรทัศน์รวมกันร้อยละ 9.84 ส่วนสื่อที่แหล่งข่าวศิลปินบันเทิงเกี่ยวข้อง มากที่สุดคือ สื่อโทรทัศน์ร้อยละ 56.10 สื่อภาพยนตร์และโทรทัศน์ร้อยละ 34.15 นอกนั้นเป็นสื่อ อื่นๆ เช่น สื่อโฆษณาและสื่อสิ่งพิมพ์ร้อยละ 9.76 ส่วนสื่อภาพยนตร์อย่างเดียวไม่ปรากฏในการ สืบสวน

ลักษณะวิธีการและโอกาสในการเผยแพร่ข่าวศิลปินบันเทิง จากการสำรวจพบว่ากลุ่มตัว อย่างแหล่งข่าวศิลปินบันเทิงให้ข่าวต่อผู้สื่อข่าวมีความถี่เฉลี่ยทุกเดือนหรือเกือบทุกเดือนร้อยละ 34.66 รองลงมาให้ข่าวเฉลี่ยทุก 2-3 สัปดาห์,เฉลี่ยทุกสัปดาห์ เฉลี่ย 6 เดือนครั้ง เฉลี่ยปีละครั้ง มีร้อยละ 18.66, 17.33, 14.66 และ 6.66 ตามลำดับ จากกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจไม่พบแหล่งข่าว ที่ไม่เคยให้ข่าวเลย

วิธีการให้ข่าว แหล่งข่าวใช้หลายวิธี วิธีที่ผู้สื่อข่าวติดต่อทำข่าวมาเองมีมากที่สุดร้อยละ 77.50 ส่วนวิธีที่แหล่งข่าวติดต่อไปเองมีน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 2.66 ใช้ร่วมกันทั้ง 2 วิธีและวิธีอื่นๆ เช่น พบกันตามงานต่างๆ หรือสถานที่จัดรายการมี ร้อยละ 11.25 และ 8.75 ตามลำดับ

รูปแบบการให้ข่าว ส่วนมากให้ข่าวโดยการสัมภาษณ์ ร้อยละ 64.21 รองลงมาแบบพูดคุยไม่เป็นทางการ ร้อยละ 21.05 แจกข่าว, แกล้งข่าวและวิธีอื่นๆ มีร้อยละ 9.47, 4.25 และ 1.02 ตามลำดับ

ข่าวหรือข้อมูลที่เผยแพร่ต่อผู้สื่อข่าวไปแล้วได้รับการตีพิมพ์ จากการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับปานกลางมีผู้ตอบสูงที่สุดคือร้อยละ 60.00 ได้รับการตีพิมพ์บ่อยร้อยละ 22.66 ได้รับการตีพิมพ์ค่อนข้างน้อย น้อยมากและไม่ตีพิมพ์เลยร้อยละ 13.33, 2.66 และ 1.33 ตามลำดับ

ข่าวที่ตีพิมพ์ไปแล้วตรงกับข้อเท็จจริง ส่วนใหญ่ระบุว่าอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 80.00 ตรงกับข้อเท็จจริงมากมีเพียงร้อยละ 13.33 ไม่ตรงข้อเท็จจริงและไม่ตรงข้อเท็จจริงเลยนั้น ไม่พบจากกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจนี้

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของแหล่งข่าวศิลปินบันเทิงต่อการนำเสนอเนื้อหาข่าวศิลปินบันเทิง และบทบาทของผู้จัดทำข่าวศิลปินบันเทิง

ผลการวิจัยนี้จะแบ่งประเด็นความคิดเห็นของแหล่งข่าวศิลปินบันเทิงออกเป็น 3แนวทาง คือ ประเด็นในทางลบ ประเด็นในทางบวกและประเด็นอื่นๆ สรุปผลได้ดังนี้

ประเด็นในทางลบ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความเห็นด้วยมากที่สุด ในประเด็นรูปแบบการนำเสนอข่าวศิลปินบันเทิงโดยทั่วไปที่เน้นความเร้าใจหรือดึงดูดใจมากกว่าสาระที่แท้จริง มีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.41 (ค่าเฉลี่ยนี้คำนวณจากเกณฑ์ระดับ 1.0-5.0) รองลงไปคือประเด็นข่าวที่ผู้สื่อข่าวนำเสนอส่วนมากเกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัว เช่น เรื่องทำนองชู้สาวมีค่าเฉลี่ย 3.96 ซึ่งเท่ากับประเด็นภาพข่าวบางภาพที่ผู้จัดทำข่าวเลือกนำมาตีพิมพ์บางครั้งมีความไม่เหมาะสม เช่น บีเกินไป ล้อแหลมเกินไป รองลงไปคือประเด็นข่าวศิลปินบันเทิงทั่วไปที่รายงานในปัจจุบันมักมีข้อผิดพลาดเสมอ, หนังสือพิมพ์ประเภทข่าวชาวบ้าน เช่น ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด มักนำเสนอเนื้อ

หาข่าวศิลปินทั้งในทางลบมากกว่าหนังสือพิมพ์นัก เช่น มติชนหรือกรุงเทพธุรกิจ สุดท้ายคือประเด็นแหล่งข่าวศิลปินทั้ง เช่น พวกดารานักแสดงบางคนมักชอบทำตัวให้เป็นข่าวเสมอโดยไม่สนใจว่าจะเป็นเรื่องดีหรือไม่ดี

ประเด็นในทางบวก กลุ่มตัวอย่างศิลปินทั้งมีความเห็นว่าข่าวศิลปินทั้งด้านละครทีวีในปัจจุบันเป็นที่สนใจของประชาชนมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.5 รองลงไปได้แก่ ประเด็นอาชีพศิลปินดารานักแสดงเป็นที่ยอมรับในสังคมไทยและสุดท้ายคือประเด็นข่าวศิลปินทั้งด้านภาพยนตร์ปัจจุบันเป็นที่สนใจของประชาชนมากขึ้น

ประเด็นอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างมีระดับความเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยก้ำกึ่งกันคือประเด็นผู้จัดทำข่าวศิลปินทั้งมีจรรยาบรรณในการนำเสนอข่าวเสมอและประเด็นนักข่าวกับคนในวงการศิลปินทั้งมีความจริงใจต่อกันที่ค่าเฉลี่ย 2.69 และ 2.55 ตามลำดับ

ความพึงพอใจของแหล่งข่าวศิลปินทั้งต่อการนำเสนอข่าวศิลปินทั้ง กลุ่มตัวอย่างของแหล่งข่าวศิลปินทั้งมีระดับความพึงพอใจต่อการนำเสนอข่าวศิลปินทั้งในประเด็นต่างๆพอจำแนกได้เป็น 3 ระดับคือ ประเด็นที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความสดทันเหตุการณ์,ความน่าสนใจของประเด็นหรือหัวข้อข่าว และประเด็นที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับต่ำ คือ ความเป็นธรรม/ยุติธรรมต่อแหล่งข่าวและความมีสาระในการนำเสนอ ส่วนประเด็นอื่นนอกเหนือจากนี้มีความพอใจอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ การใช้ภาษาในข่าว, การใช้ภาษาในคอลัมน์, ความถูกต้องของข้อเท็จจริงและความครบถ้วนของเนื้อหา

ลักษณะสัมพันธภาพของแหล่งข่าวศิลปินทั้งกับผู้จัดทำข่าวศิลปินทั้ง

ประเด็นของระดับความสัมพันธ์ที่มีมากได้แก่ ความเป็นอิสระต่อกันไม่มีข้อผูกมัดหรือผลประโยชน์ส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้อง,การต้องพึ่งพาอาศัยกันในการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลและจัดทำข่าวประจำวันมีค่าเฉลี่ยที่ 4.67 และ 4.28 (ค่าเฉลี่ยนี้คำนวณจากเกณฑ์ระดับ 1.0-6.0) ประเด็นที่มีลักษณะความสัมพันธ์ปานกลาง ได้แก่ การมีความสนิทสนมกันเป็นส่วนตัว, ผู้จัดทำข่าวมือคติดกับคนในวงการศิลปินทั้ง, บุคลิกของผู้จัดทำข่าวมีการวางท่าเล่นตัวไม่มีความจริงใจ ส่วนประเด็นที่มีลักษณะความสัมพันธ์มีน้อย ได้แก่ การมีโอกาสติดต่อสื่อสารกันทางโทรศัพท์เสมอ, การให้ของขวัญหรือของกำนัลแก่ผู้ทำข่าวในบางโอกาส,การได้มีการพบปะสังสรรค์กันเสมอๆ กับผู้

ทำข่าว, การให้สิ่งตอบแทนจากการนำเสนอข่าวแก่ผู้ทำข่าว ประเด็นที่มีลักษณะสัมพันธภาพที่เป็นจริงน้อยมาก ได้แก่ การที่แหล่งข่าวเคยเสนอสิ่งตอบแทนแต่ผู้ทำข่าวไม่รับและแหล่งข่าวพบว่ามีการเรียกร้อยผลตอบแทนจากนักข่าว

ความเห็นต่อประเภทข่าวศิลปินบันเทิงที่ควรนำเสนอ แหล่งข่าวศิลปินบันเทิงมีความเห็นต่อประเภทข่าวศิลปินบันเทิงที่ควรให้ความสำคัญในการนำเสนอเป็นลำดับต้นๆ ได้แก่ สารคดีแนะนำศิลปินวัฒนธรรมไทย, ข่าวความคืบหน้าหรือผลงานการสร้างของคนในวงการบันเทิงไทย, คอลัมน์แนะนำวรรณกรรม, เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ส่วนข่าวที่ต้องการให้นำเสนอในลำดับท้ายๆ ได้แก่ ข่าวในด้านลบของคนในวงการบันเทิงและข่าวส่วนตัวของคนในวงการบันเทิง

วิธีแก้ปัญหาของแหล่งข่าวศิลปินบันเทิงเมื่อมีการลงข่าวผิดพลาด แหล่งข่าวศิลปินบันเทิงที่ตกเป็นข่าวและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้ระบุว่าข่าวที่นำเสนอออกไปนั้นลงผิดพลาดมีร้อยละ 84.00 ส่วนผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ระบุว่ามีการลงข่าวผิดพลาดมีเพียงร้อยละ 16.00 ส่วนวิธีแก้ปัญหาของแหล่งข่าวผู้ที่มีประสบการณ์การลงข่าวผิดพลาดพบว่า ใช้วิธีอยู่เฉยๆสูงถึงร้อยละ 57.32 รองลงมาใช้วิธีชี้แจง, แก่ข่าวร้อยละ 14.63 และ 9.76 ตามลำดับ ใช้วิธีร้องเรียนและแจ้งความมีเพียงร้อยละ 1.22 เท่ากัน นอกจากนี้วิธีอื่นๆที่ใช้เช่น เลิกให้ข่าวกับนักข่าวที่ไม่มีจรรยาบรรณ ปรีक्षाฝ่ายกฎหมาย

ส่วนที่ 3 ภาพลักษณ์ของผู้จัดทำข่าวศิลปินบันเทิงตามทัศนะของแหล่งข่าวศิลปินบันเทิง

1. ภาพลักษณ์ของผู้จัดทำข่าวศิลปินบันเทิงในสภาพการณ์ปัจจุบัน แหล่งข่าวศิลปินบันเทิงมีความเห็นเกี่ยวกับผู้จัดทำข่าวศิลปินบันเทิงทั้งในด้านบวก ด้านลบและเป็นกลางดังนี้

1.1 ด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์

ด้านบวกและเป็นกลาง แหล่งข่าวศิลปินบันเทิงมีความเห็นว่าผู้จัดทำข่าวส่วนใหญ่เป็นคนกระตือรือร้น ทำงานคล่องแคล่ว ฉับไว พุดจาดี มีอัธยาศัย มีมารยาทในการตั้งคำถาม พุดคุยเป็นกันเอง มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ดูรู้ว่าเป็นนักข่าว สไตส์การแต่งตัวจะคล้ายๆ กัน พกเทปหรือกล้องถ่ายภาพ ถ่ายภาพไวเหมือนยิงปืน พุดเก่ง กล้าหาญมั่นใจ ตื่นตัวอยากรู้อยาก

เห็นในเรื่องส่วนตัวของนักแสดงอยู่เสมอแต่ก็อยู่ในระดับที่ไม่น่าเกลียดเป็นปกติวิสัยของคนทำข่าวทั่วไป

ด้านลบ ผู้สื่อข่าวบางคนมีอุปนิสัยไม่ค่อยน่ารัก วางท่าว่าขำมีความสำคัญสามารถเขียนใครให้เกิดหรือดับได้ ถือตัวว่ามีสื่ออยู่ในมือ แหล่งข่าวต้องเคารพเกรงใจ บางคนมีอคติกับนักแสดงที่รู้สึกไม่ชอบเป็นการส่วนตัว บางคนเลือกปฏิบัติจนน่าเกลียด วางตัวค่อนข้างมากกับนักแสดงหน้าใหม่ที่ยังไม่ดัง แต่มักจะแสดงความสนิทสนมกับนักแสดงที่กำลังได้รับความนิยมเร็วเกินไปจนดูไม่จริงใจ ซึ่งคิดว่าเป็นเรื่องพื้นเพของแต่ละบุคคลมากกว่า

1.2 ด้านความรู้ความสามารถและสำนึกในวิชาชีพ พบว่า ผู้จัดทำข่าวมีความรู้ความสามารถและสำนึกในจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพดีขึ้นกว่าในอดีต มีการศึกษาสูงขึ้น มีความรอบรู้ในบทบาทหน้าที่ มีการเตรียมการก่อนการสัมภาษณ์ มีการตรวจสอบข้อมูลข้อเท็จจริงมากขึ้นและเป็นกันเองกับแหล่งข่าว

ด้านลบ ผู้จัดทำข่าวบางคนขาดสำนึกทำไปตามอารมณ์ของตน ไม่ทำการบ้านก่อนการสัมภาษณ์ ทำให้ขาดประเด็นสำคัญๆ มักถามเรื่องส่วนตัวมากกว่าผลงาน การสัมภาษณ์บางครั้งหลอกล่อให้ตอบคำถาม เมื่อนักแสดงเผลอหลุดคำบางคำไปโดยไม่ตั้งใจก็ไปขยายเป็นข่าวใหญ่ทำให้เกิดความสับสนและเสียหายแก่ผู้ตกเป็นข่าว

1.3 ด้านการนำเสนอข่าวศิลปบันเทิง แหล่งข่าวด้านศิลปบันเทิงเห็นว่าส่วนใหญ่ควรเสนอข่าวตรงตามความเป็นจริง ลงข่าวตามที่ให้สัมภาษณ์ มีข้อเท็จจริง แต่บางครั้งผู้สื่อข่าวมุ่งเน้นในหัวข้อข่าวที่ตัวเองสนใจมากเกินไปและพยายามตีกรอบหรือดึงประเด็นให้เข้าทางที่ตัวเองอยากนำเสนอ ทำให้เนื้อหาสาระไม่ถูกต้องมากนักประกอบกับการเป็นธุรกิจมีความเร่งรีบทำให้ขาดการตรวจสอบข้อมูลให้ชัดเจนก่อนนำเสนอ ทำให้ไม่เป็นกลางกลายเป็นบิดเบือน

ด้านลบ ผู้สื่อข่าวบางคนทำข่าวบิดเบือนโดยเฉพาะดาราที่มีความสนิทสนมเป็นการส่วนตัวจะช่วยบิดเบือนไปในทางตรงกันข้ามหรือบางครั้งไม่ได้สัมภาษณ์แหล่งข่าวโดยตรงแต่ถามข้อมูลจากคนรอบข้าง เช่นเพื่อนดาราแล้วนำไปลงโดยไม่หาข้อเท็จจริงกลายเป็นนั่งเทียนเขียนข่าว

2. ภาพลักษณ์ที่แหล่งข่าวศิลปินเท็งปรารภจะเห็นหรือคาดหวังว่าควรมีในตัวผู้สื่อข่าว ซึ่งพอจะประมวลสรุปเป็น 3 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านบุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์ แหล่งข่าวศิลปินเท็งคาดหวังอยากเห็นนักข่าวศิลปินเท็งเป็นคนร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส เข้ากับทุกคนได้ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง มีความจริงใจเสมอต้นเสมอปลาย ให้ความสนใจกับคนในวงการบันเทิงทุกระดับ รู้จักเลือกและตั้งคำถามที่จะสัมภาษณ์ ไม่ก้าวร้าว ไร้อคติ มีความเป็นมิตร ทำให้เกิดความนิยมศรัทธา เชื่อถือไว้วางใจกับแหล่งข่าว แหล่งข่าวจะได้กล้าบอกความจริงเพราะต่างก็ต้องพึ่งพาอาศัยกัน

2.2 ด้านความรู้ความสามารถและสำนึกในวิชาชีพ แหล่งข่าวศิลปินเท็งคาดหวังให้การทำงานต่างต้องให้เกียรติซึ่งกันและกัน ไม่ควรล่วงเกินในสิทธิส่วนบุคคล ยึดกรอบจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเป็นแนวทางในการทำงาน นำเสนอแต่ความจริง วางตัวเป็นกลางเพื่อความถูกต้อง ยุติธรรม ควรมีการจัดฝึกอบรมจริยธรรม คุณธรรม ตามโอกาสอันควร เพื่อขัดเกลาให้เกิดสำนึกในหน้าที่ ใฝ่หาความรู้เกี่ยวกับงานในหน้าที่อยู่เสมอ เสนอข่าวที่สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ควรสร้างสรรค์ ไม่ละลابلล่ล้งหรือกดดันแหล่งข่าว ไม่พยายามสร้างประเด็นหรือกระแสข่าวเพียงเพื่อขายข่าว

2.3 ด้านลักษณะการนำเสนอข่าวศิลปินเท็ง แหล่งข่าวศิลปินเท็งคาดหวังว่าการนำเสนอข่าวควรเลือกข่าวที่เป็นจริงมีข้อมูลรายละเอียดที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ตรวจสอบแล้ว และอยู่ในความสนใจ อยากให้นำเสนอเนื้อหาที่เป็นความบันเทิงมากกว่าเนื้อหาที่เป็นเรื่องส่วนตัว อยากเห็นการนำเสนอข่าวศิลปินเท็งเพื่อจรรโลงสังคมหรือเป็นแบบอย่างที่ดีมากกว่าทำลายสังคมหรือบุคคล โดยยึดข้อเท็จจริงเป็นหลักไม่ว่าข่าวนั้นจะเป็นด้านดีหรือด้านลบ ถ้าเป็นด้านลบควรใช้ดุลพินิจพิจารณาถึงจิตใจของผู้ตกเป็นข่าวด้วยว่าข่าวนั้นๆ จะกระทบครอบครัวของเขาหรือชีวิตของผู้ตกเป็นข่าวและทำให้ต้องมีปัญหาตามมาหรือไม่ ต้องให้ความยุติธรรม ไม่ใช่อารมณ์ในการนำเสนอข่าว

ข้อเสนอแนะของแหล่งข่าวศิลปินเท็งต่อการรายงานข่าวศิลปินเท็งให้มีคุณภาพและรับใช้สังคมในทางสร้างสรรค์ ผลการวิจัยกลุ่มตัวอย่างของแหล่งข่าวศิลปินเท็งได้มีข้อเสนอแนะที่หลากหลายความคิดแตกต่างกันดังนี้

ข้อเสนอแนะด้านตัวบุคคลผู้จัดทำข่าว แหล่งข่าวศิลปินบันเทิงมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีวิธีการที่ได้มาตรฐานในการคัดเลือกตัวบุคคลผู้ที่จะมาทำหน้าที่จัดทำข่าว เพื่อให้ได้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีความตั้งใจและมีสำนึกในการปฏิบัติหน้าที่ตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ อีกทั้งต้องให้ได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมโดยผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้เข้าถึงงานด้านศิลปินบันเทิง สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องทั้งในด้านการเรียนรู้ การพูด การเขียน การใช้ภาษา ให้สื่อความหมายได้ตรงตามข้อเท็จจริง หมั่นพัฒนาบุคลิกภาพให้เป็นผู้มีคุณธรรม เมตตาธรรม มีความรับผิดชอบ รู้จักการขอโทษเมื่อเกิดการผิดพลาด วางตัวเป็นกลาง รู้เท่าทันไม่ตกเป็นเครื่องมือของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ไม่หลงตนว่ามีอิทธิพลหรืออำนาจเหนือแหล่งข่าว มีวิจารณ์ญาณแยกแยะได้ว่า เรื่องใดสร้างสรรค์ เรื่องใดทำลาย บริษัทหรือสำนักพิมพ์ที่เป็นนายจ้างของผู้จัดทำข่าว ควรดูแลด้านสวัสดิการค่าตอบแทนแก่นักข่าวอย่างเหมาะสมตามสถานภาพ เพื่อครองตนได้อย่างอิสระ เป็นกลางมีศักดิ์ศรีและทำงานได้อย่างมืออาชีพ

ข้อเสนอแนะด้านวิธีการเสาะหาข่าว การเข้าถึงแหล่งข่าวและวิธีการจัดการกับข่าว แหล่งข่าวศิลปินบันเทิงมีความเห็นว่าผู้จัดทำข่าวควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีใจเปิดกว้าง สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้และให้เกียรติซึ่งกันและกัน ควรนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องเป็นจริงและเป็นกลาง ไม่แน่ใจต้องตรวจสอบก่อนนำเสนอ ไม่ควรใช้อารมณ์ส่วนตัวตัดสินเนื้อข่าวหรือบิดเบือนเพื่อช่วยพรรคพวก ให้ความเป็นธรรมกับศิลปินดารารายอย่างเท่าเทียมกันไม่แบ่งพวกแบ่งค่าย ผู้จัดทำข่าวต้องช่วยกันจรรโลงจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพให้เป็นรูปธรรมที่ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและวางใจต่อแหล่งข่าว

ข้อเสนอแนะด้านการนำเสนอข่าวศิลปินบันเทิง แหล่งข่าวศิลปินบันเทิงอยากเห็นการนำเสนอข่าวที่มีคุณภาพคือ มีความถูกต้องทั้งในข้อเท็จจริงของเหตุการณ์และความสมดุลงของเนื้อหา มีความหลากหลายในประเด็น มีแหล่งข้อมูลที่ถูกต้องเป็นหลักฐานยืนยันอ้างอิงได้ นำเสนออย่างเป็นกลาง ไม่นำเสนอเชิงโปรโมตมากเกินไปจนข้อเท็จจริง อยากให้นำเสนอเป็นเรื่องผลงานหรือความก้าวหน้าของคนในวงการบันเทิงมากกว่าข่าวควาเรื่องส่วนตัว เพราะบางคนเอาดาราเป็นแบบอย่างทำให้เกิดค่านิยมที่ผิดๆ โดยไม่รู้ตัว ควรหาประเด็นข่าวมานำเสนอมิใช่รอข่าวจากแหล่งประชาสัมพันธ์ พยายามหาข่าวของดารารหรือนักแสดงที่ผู้อ่านรู้แล้วปลื้มกับการทำความดี เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีโดยเฉพาะเยาวชนที่มักชอบเลียนแบบดาราที่ชื่นชอบ

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานที่ว่า แหล่งข่าวมีความต้องการและทัศนคติไม่สอดคล้องกับลักษณะการนำเสนอเนื้อหาด้านศิลปบันเทิงในหน้าหนังสือพิมพ์รายวันเชิงประชานิยม ผลการทดสอบสมมติฐานโดยสรุปพบว่า แหล่งข่าวมีความต้องการและทัศนคติไม่สอดคล้องกับลักษณะการนำเสนอเนื้อหาศิลปบันเทิง ในด้านประเภทเนื้อหาข่าวกล่าวคือ แหล่งข่าวต้องการให้นำเสนอเนื้อหาด้านศิลปวัฒนธรรม วรรณกรรมและวัฒนธรรมไทย อยู่ในลำดับต้นๆ แต่ผลจากการวิเคราะห์เนื้อหาในหน้าบันเทิงพบว่า เนื้อหาด้านศิลปวัฒนธรรมและศิลปกรรม มีการนำเสนอเพียงร้อยละ 0.52 และ 0.26 เท่านั้นและเนื้อหาแนะนำวรรณกรรมไม่พบในช่วงที่ทำการศึกษาเลย

ส่วนด้านประเด็นข่าวที่นำเสนอพบว่า ไม่สอดคล้องกับความต้องการและทัศนคติของแหล่งข่าวเกี่ยวกับประเด็นข่าวเรื่องส่วนตัวโดยแหล่งข่าวศิลปบันเทิงไม่ต้องการให้นำเสนอในประเด็นดังกล่าวหรือถ้าเสนอก็มีความต้องการน้อยมากอยู่ในระดับท้ายๆ แต่จากการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่าประเด็นข่าวเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของบุคคลในวงการบันเทิงไทยของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับมีการนำเสนอมากกว่า 1 ใน 3 คือ สูงถึงร้อยละ 37.10 จัดว่าอยู่ในลำดับต้นๆ ส่วนประเด็นผลงานการสร้างหรือกิจกรรมความเคลื่อนไหวของคนในวงการบันเทิงที่แหล่งข่าวต้องการให้นำเสนออยู่ในระดับต้นๆ นั้นสอดคล้องกับการวิเคราะห์เนื้อหาการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับที่มีการนำเสนอข่าวกิจกรรมความเคลื่อนไหวในวงการบันเทิงสูงถึงร้อยละ 39.20

ผลการทดสอบสมมติฐานในด้านทิศทางการนำเสนอพบว่า แหล่งข่าวมีความต้องการและทัศนคติที่สอดคล้องตรงกันกับลักษณะการนำเสนอเนื้อหาด้านศิลปบันเทิงกล่าวคือ แหล่งข่าวต้องการให้มีการนำเสนอข่าวในด้านลบของคนในวงการบันเทิงไทยอยู่ในลำดับท้ายๆ และต้องการให้มีการนำเสนอข่าวในด้านบวกของคนในวงการบันเทิงไทยอยู่ในลำดับต้นๆ ซึ่งก็สอดคล้องกับทิศทางการนำเสนอในผลการวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับที่พบว่า ทิศทางการนำเสนอข่าวส่วนใหญ่ในหน้าบันเทิงนำเสนอในทิศทางเป็นกลางและทิศทางบวกสูง ส่วนการนำเสนอในทิศทางลบมีน้อยมากเพียงร้อยละ 1.82 เท่านั้น

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยทั้งในส่วนของการวิเคราะห์เนื้อหา การสัมภาษณ์คณะผู้จัดทำข่าวในหน้าบ้านถึงเกี่ยวกับนโยบายการจัดทำ การนำเสนอข่าวและความคิดเห็นของแหล่งข่าวบ้านถึงต่อผู้จัดทำข่าวต่อการนำเสนอเนื้อหาในหน้าบ้านถึงและการมีสัมพันธภาพต่อกัน มีประเด็นที่น่าอภิปรายและเปรียบเทียบได้ดังนี้

1) นโยบายและการนำเสนอข่าว

ก. นโยบาย

จากการสำรวจหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับคือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด ในส่วนของข่าวศิลปินบันเทิงมีแนวนโยบายในการนำเสนอคล้ายๆ กันคือ เน้นในเรื่องที่ประชาชนหรือผู้รับสารสนใจ การนำเสนอข่าวจะเน้นให้เป็นไปตามรสนิยมของผู้อ่านเป็นหลัก โดยเฉพาะความเคลื่อนไหวของละครโทรทัศน์ เนื่องจากปัจจุบันคนเสพสื่อโทรทัศน์ค่อนข้างมาก คนดูละครแล้วมีอารมณ์คล้ายตามกับสิ่งที่พบเห็นในละคร ผู้ชมผู้อ่านจึงอยากรู้ว่าพระเอกนางเอกที่หวานแหววในจอตัวจริงเป็นอย่างไร นางร้ายในจอตัวจริงเป็นอย่างไร

การนำเสนอเน้นในเรื่องความเคลื่อนไหวของดาราโดยเฉพาะดารา นักร้อง นักแสดงดั่งๆ ที่มีชื่อเสียงและกำลังมีผลงานในปัจจุบัน เรื่องความน่าสนใจที่คนส่วนใหญ่อยากรู้จะเป็นเรื่องส่วนตัว ความรัก ผลงาน ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของหนังสือพิมพ์ประเภทประชาชนนิยมที่เน้นการนำเสนอข่าวประเภท Human Interest เน้นการนำเสนอข่าวเบา (Soft News) เนื้อหาเข้าใจได้ทันที ให้ความสำคัญต่อประเภทข่าวเร้าอารมณ์ ตื่นเต้น (Sensational) เน้นภาพประกอบเป็นส่วนสำคัญของข่าวในการจูงใจคนอ่าน สอนรสนิยมของผู้อ่านเพราะดาราหรือนักแสดงเป็นผู้ที่สาธารณชนให้ความสนใจขณะเดียวกันก็มุ่งไปที่ปริมาณยอดจำหน่ายของหนังสือพิมพ์เองด้วย

นโยบายอีกประการหนึ่งคือต้องเสนอข่าวตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นให้ถูกต้องแม่นยำและเป็นกลางให้เป็นประโยชน์ทั้งผู้บริโภคและผู้ตกเป็นข่าว สนับสนุนวงการบันเทิงในรูปแบบต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรม เรื่องราวที่มีผลกระทบต้องอัดเทปแล้วนำมาถอดเพื่อป้องกันมิให้มีผลกระทบต่อชีวิตผู้ตกเป็นข่าวเพราะคนอ่านมีจำนวนมาก ถ้าลงผิดพลาดไปแล้วจะกลับมาลงแก้ไข

ข่าวให้ใหม่คนอ่านอาจจะไม่ได้อ่าน จึงต้องนำเสนอให้ถูกต้อง แม่นยำ มิเช่นนั้นผลเสียหายจะสะท้อนมาถึงความนิยมของหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับจะไม่เน้นการนำเสนอข่าวประเภทโจมตีซึ่งก็สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เนื้อหาของงานวิจัยนี้ที่ทิศทางการนำเสนอจะเป็นในทิศทางที่เป็นกลางและบวกมากกว่าทิศทางลบ ข่าวเสื่อมเสียหรือเสียหายมีไม่มากนักเพียงร้อยละ 1.82 เท่านั้น

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มีเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกข่าวศิลปบันเทิงที่แตกต่างจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐและข่าวสด คือ “คัดเลือกประเด็นที่คนอ่านอ่านแล้วได้ประโยชน์ได้แง่คิด ในลักษณะเชิงแนะนำหรือเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน ไม่ใส่ร้ายป้ายสี สนับสนุนผู้กระทำความดี” เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับหนังสือพิมพ์อีก 2 ชื่อฉบับและผลการวิเคราะห์เนื้อหา พบว่าหนังสือพิมพ์เดลินิวส์มีการนำเสนอข่าวความคืบหน้าของผลงานการสร้าง, คอลัมน์ทัศนะดารารและคอลัมน์แสดงรายการโทรทัศน์มากที่สุด ส่วนเนื้อหาเกี่ยวกับละครเวที ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน มีการนำเสนอเพียงร้อยละ 0.75 เนื้อหาเกี่ยวกับหนังสือวรรณกรรมและศิลปกรรมไม่พบเลยในช่วงที่ทำการศึกษา ด้านทิศทางการนำเสนอพบว่าในคอลัมน์ซุบซิบหนังสือพิมพ์เดลินิวส์มีการนำเสนอเป็นทิศทางลบมากที่สุด คือร้อยละ 12.80 ในขณะที่ทิศทางการนำเสนอข่าวในหน้าบันเทิงมีทิศทางการนำเสนอที่เป็นบวกหรือสร้างสรรค์มากที่สุดคือร้อยละ 18.25

จากการเปรียบเทียบนโยบายกับผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า บางครั้งนโยบายหรือเกณฑ์ที่หนังสือพิมพ์ใช้อาจจะดูดีและสวยงามในแง่ของหลักการแต่ในทางปฏิบัติแล้วหนังสือพิมพ์ก็ไม่สามารถทำตามนโยบายที่ประกาศไว้ได้เสมอไป เนื่องจากหนังสือพิมพ์ก็เป็นสื่อธุรกิจสื่อหนึ่งที่อยู่ได้ด้วยรายได้จากการโฆษณาเช่นเดียวกับสื่ออื่นๆ ดังนั้นหนังสือพิมพ์เองจึงหลีกเลี่ยงไม่พ้นกับการแข่งขันกันทางการตลาด อนึ่งหน้าบันเทิงเป็นหน้าที่ให้ทั้งสาระและความบันเทิงกับผู้อ่านจึงเป็นหน้าที่ได้รับความนิยมสูงจากผู้อ่าน หน้าบันเทิงจึงถือเป็นหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ที่ทำรายได้เข้าหนังสือพิมพ์สูงเช่นกัน หนังสือพิมพ์จึงต้องแข่งขันกันหาข้อมูลต่างๆ มานำเสนอผู้อ่านให้แตกต่างกันไปและถึงแม้ว่าจะไม่สามารถหาข้อมูลที่แตกต่างกันได้เช่นกรณีที่ข่าวนั้นเป็นข่าวประชาสัมพันธ์ที่ทุกฉบับได้ข้อมูลเบื้องต้นเหมือนกันหมด หนังสือพิมพ์ก็ต้องพยายามหาวิธีเสนอข้อมูลให้แตกต่างจากฉบับอื่นมากที่สุด เพื่อเป็นจุดขายให้ผู้อ่านเห็นว่าฉบับของตนมีการนำเสนอ

ข่าวในทางลึกลับมากกว่า ซึ่งบางครั้งข่าวในทางลึกลับนี้อาจหมายถึงการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของแหล่งข่าวโดยการยกคำว่า “บุคคลสาธารณะ” เป็นข้ออ้าง

นอกจากนี้หน้าบ้านเท็งก็ยังเป็นหน้าที่ที่มีผลประโยชน์สูงเกี่ยวข้องกับการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ ดังนั้นการนำเสนอข่าวในบางครั้งจึงต้องคำนึงถึงผู้ลงโฆษณาเป็นหลัก เช่นในช่วงปีที่เศรษฐกิจไม่ดี ทางผู้บริหารของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐได้ขอให้ลงข่าวของบริษัทที่จะลงโฆษณากับทางหนังสือพิมพ์ก่อนส่วนผู้ที่ไม่ได้ลงโฆษณาแต่เห็นว่าน่าสนใจก็พิจารณาเป็นข่าวๆไป ข้อจำกัดทางด้านเศรษฐกิจเช่นนี้จึงอาจทำให้ผู้จัดทำข่าวละเลยข้อเท็จจริงและความเป็นกลาง(Objectivity) ได้

ข. การนำเสนอ

หนังสือพิมพ์มักจะนำเสนอข่าวศิลปินเท็งโดยให้ความสำคัญกับ “ตัวบุคคล” เป็นหลักซึ่งแตกต่างจากการนำเสนอข่าวในประเภทอื่นๆ เนื่องจาก ศิลปิน ดารา นักแสดง เป็นบุคคลสาธารณะ หนังสือพิมพ์จึงให้คุณค่าในเรื่อง ความเด่น (Prominence) และความน่าสนใจของปฏุชนทั่วไป (Human Interest) สูง เพราะศิลปิน ดารา นักแสดง เป็นที่ชื่นชอบ (Popular) เป็นที่รู้จักของประชาชน เมื่อเข้าไปเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นก็ย่อมได้รับความสนใจและถูกนำมารายงานข่าวเป็นข่าวเสมอ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราว ชีวิตส่วนตัว ครอบครัว ผลงาน การเจ็บป่วย การแต่งงาน การหมั้นหมาย ล้วนแต่เป็นเรื่องที่ประชาชนสนใจใคร่อยากรู้ ซึ่งเป็นประเด็นที่สอดคล้องกับนโยบายการนำเสนอเนื้อหาข่าวด้านศิลปินเท็งของหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม ที่เน้นการนำเสนอข่าวเบา (Soft News) ข่าวที่มีคุณค่าด้านร้านอาหาร มีความน่าสนใจสูงและสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เนื้อหาที่พบว่า หนังสือพิมพ์นำเสนอคุณค่าในแง่ความน่าสนใจของปฏุชนทั่วไปสูงถึงร้อยละ 66.20 รองลงมาเป็น ความคืบหน้า,ผลกระทบและเรื่องเพศ, เรื่องชู้สาว ส่วนประเด็นที่ปรากฏในหัวข่าวมักเป็นข่าวเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของบุคคลในวงการศิลปินเท็งมีสัดส่วนในการนำเสนอสูงถึงร้อยละ 42.04

การรายงานข่าวในวงการบันเทิงในหน้าหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินงาน ผลงานและเบื้องหลังการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นละครเวที ละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ฯลฯ รวมทั้งเสนอความเคลื่อนไหวของศิลปิน ดารา นักแสดง ผู้สร้าง ผู้กำกับ เนื่องจากเป็นบุคคลที่เด่นและเป็นที่น่าสนใจของสาธารณชน ผู้สื่อข่าวจะคอยติดตามความเคลื่อนไหวใน

วงการบันเทิงอย่างนี้โดยใกล้ชิด เมื่อมีสิ่งใหม่ๆเกิดขึ้นหรือมีผลงานเด่นที่น่าสนใจ ผู้สื่อข่าวก็จะรีบติดตามหาข่าวหรือข้อมูลอย่างละเอียดเพื่อนำมารายงานเสนอผู้อ่าน การนำเสนอเช่นนั้นมักจะมีทั้งการรายงานข่าวและภาพประกอบข่าว (ดร.ณิ นีร์ฤกษ์, 2534)

รูปแบบการเขียนข่าวในหน้าบันเทิงมักใช้ภาษาสำนวนที่มีลีลา เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ เพลิดเพลิน สนุกสนาน และชื่นชอบในผลงานที่น่าเสนอเหล่านั้น ด้วยความหมายในเนื้อหาอาจมี 2 ลักษณะคือในลักษณะที่บอกความหมายโดยตรงและเนื้อหาที่มีนัยความหมายแฝง ลักษณะเนื้อหาที่มีนัยความหมายนี้อาจจะเนื่องจากไม่มีแหล่งข่าวยืนยันหรือถ้าเขียนบอกความหมายตรงอาจเข้าข่ายละเมิดสิทธิส่วนบุคคลได้ (ศศิธร ทัศนัยนา, 2535)

ถึงแม้ศิลปิน ดารา นักแสดง จะเป็นบุคคลสาธารณะ แต่หากข้อมูลใดเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้นๆ ย่อมต้องถือว่าเป็นข้อมูลส่วนตัวทั้งสิ้น และข้อมูลส่วนตัวดังกล่าวจะเปิดเผยได้หรือต้องปกปิดเป็นความลับย่อมขึ้นอยู่กับบุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูลนั้นเพราะเป็นสิทธิส่วนบุคคล โดยเฉพาะข้อมูลส่วนตัวที่ไม่ได้เป็น “ประโยชน์สาธารณะ”

หนังสือพิมพ์มักไม่คำนึงว่าจะอะไรเป็นประโยชน์สาธารณะและมักอ้างว่าการนำเสนอเรื่องราวชีวิตส่วนตัวของบุคคลสาธารณะเป็นไปเพื่อสนองตอบสิทธิการรับรู้ข่าวสาร (Right to know) ของประชาชน จึงเกิดการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล (Intrusion of privacy) ขึ้น เพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นเล็กๆ น้อยๆ (Curiosity) มากกว่าสิทธิการรับรู้ที่แท้จริง

ในเชิงกฎหมาย บุคคลสาธารณะยังเป็นบุคคลที่มีสิทธิส่วนบุคคลเท่ากับบุคคลอื่นๆ สิทธิดังกล่าวจะหมดไปเมื่อตายเท่านั้น การที่หนังสือพิมพ์อ้างว่าบุคคลสาธารณะยอมเป็นบุคคลที่ยอมให้สังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต แล้วสิทธิส่วนบุคคลจะลดลงเมื่อตนยอมรับว่าเป็นบุคคลสาธารณะบางครั้งต้องยอมสูญเสียความเป็นส่วนตัวบ้าง ปัญหาขอบเขตดังกล่าวเช่นนี้ กำลังเป็นคำถามว่าหลักกฎหมายกับหลักการทางวารสารศาสตร์เป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ รวมถึงเป็นการแสดงให้เห็นว่า สื่อมวลชนกำลังพยายามสร้างบรรทัดฐาน (Norm) ขึ้นมาใหม่ ให้เป็นที่ยอมรับของสังคมเพื่อประโยชน์บางประการของสื่อมวลชนเองหรือไม่ (อังธิดา ลิ้มปัทมปาณี, 2540)

2) การทำหน้าที่ประตูข่าวสาร

จากข้อมูลการสำรวจแหล่งข่าว พบว่าข่าวหรือข้อมูลที่เผยแพร่แล้วได้รับการตีพิมพ์มีระดับปานกลาง ร้อยละ 60.00 ได้รับการตีพิมพ์น้อย ร้อยละ 22.66 ได้รับการตีพิมพ์น้อยมากและไม่ตีพิมพ์เลยมีเพียง ร้อยละ 2.66 และ 1.33 ตามลำดับ ซึ่งเห็นได้ว่าสอดคล้องกับแนวความคิดเกี่ยวกับหน้าที่ “ผู้เฝ้าประตู” Gatekeeper (White P.M., 1950) คือ แหล่งข่าวจะมีสารมากมายหลายชิ้นที่จะเผยแพร่ ผู้สื่อข่าวทำหน้าที่เลือกสรรและรวบรวมส่งต่อให้หัวหน้าฝ่ายข่าวหรือบรรณาธิการ ซึ่งจะทำหน้าที่ตรวจสอบ คัดเลือก เรียบเรียงข่าวสารที่ได้รับจากนักข่าว เพื่อนำเสนอให้สาธารณชนได้รับทราบ ดังนั้นผู้จัดทำข่าวจึงอยู่ในฐานะที่จะควบคุมหรือกรองข่าวสาร ทั้งนี้โดยอาศัยวิธีการคัดเลือก เรียบเรียงข่าว ตกแต่งและจัดภาพประกอบ ตลอดจนการกำหนดเวลาเสนอข่าวสาร และการจัดลำดับความสำคัญของข่าวตามนโยบายของหนังสือพิมพ์

หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกข่าวในหน้าศิลปบันเทิง มีความสอดคล้องกับนโยบายของหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม คือ เน้นที่ความสนใจของผู้อ่านเป็นหลัก เลือกประเด็นที่น่าสนใจ เน้นองค์ประกอบข่าวด้านความเด่นและเร้าความสนใจในกิจกรรมของบุคคลต่างๆ ทั้งบุคคลที่มีชื่อเสียง คนดังๆ ดาราต่างๆ ที่มีผลงานกำลังออกอากาศมักจะถูกคัดเลือกนำมาเสนอเสมอ ซึ่งเกณฑ์การคัดเลือกข่าวศิลปบันเทิงจะแตกต่างจากข่าวประเภทอื่นๆ ตรงที่เน้นองค์ประกอบ ความมีชื่อเสียงของตัวบุคคลและความเร้าอารมณ์เป็นหลัก

ส่วนข่าวแจกหรือข่าวประชาสัมพันธ์จากการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า เป็นแหล่งหรือต้นตอของข่าวศิลปบันเทิงเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 21.70 ดังนั้นจึงชี้ให้เห็นว่าการคัดเลือกข่าวด้านศิลปบันเทิง บางครั้งความสัมพันธ์กับแหล่งข่าวก็อาจเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจของประตูข่าวสารเช่นกัน และเพื่อแก้ไขปัญหานี้ แบบจำลองการกระทำสองครั้งของ แบส (Bass A. Z., 1969) สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ ในหน้าบันเทิงของหนังสือพิมพ์ควรจะแบ่งการทำงานของผู้จัดทำข่าวออกเป็น 2 ระยะ คือ 1.ระยะรวบรวมข่าว 2.ระยะกระบวนการจัดการกับข่าว การแบ่งการทำงานออกเป็นสองระยะนี้จะช่วยแยกบุคคลที่ใกล้ชิดกับแหล่งข่าวและมักมีส่วนพัวพันกับแหล่งข่าวออกจากบุคคลซึ่งทำหน้าที่โดยตรงในการตรวจสอบและการคัดเลือกข่าวสารเพื่อนำเสนอให้สาธารณชนได้รับทราบ

ข่าวแจกหรือข่าวประชาสัมพันธ์นับเป็นข่าวที่มีความสำคัญที่ช่วยในการส่งเสริมธุรกิจบันเทิงได้อย่างมาก โดยเฉพาะการช่วยสร้างภาพลักษณ์ให้กับศิลปิน ดารา นักร้อง นักแสดง หรือแม้กระทั่งสินค้าที่สนับสนุนกิจกรรมของธุรกิจบันเทิงนั้นอยู่

ภาพลักษณ์ส่วนใหญ่ที่ปรากฏในวงการบันเทิงมักจะเป็นการเกิดจากการปรุงแต่งโดยพยายามจะสร้างภาพของบุคคลหรือองค์กรให้ออกมามีภาพลักษณ์ที่ดี ถ้าเกิดเหตุการณ์อะไรที่ไม่ดีก็จะมีการสร้างเหตุการณ์บางอย่างมาลบล้างหรือเป็นการแก้ไขข้อเท็จจริง ปรุงแต่งให้มีภาพลักษณ์ในทิศทางที่พึงประสงค์

ในภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำเช่นนี้ หนังสือพิมพ์ได้รับความกระทบกระเทือนค่อนข้างสูงเนื่องมาจากกระดาษที่เป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตหนังสือพิมพ์ปรับราคาสูงขึ้นมาก หนังสือพิมพ์บางฉบับจึงได้ปรับนโยบายการนำเสนอข่าวศิลปินบันเทิงเพื่อให้เข้ากับภาวะปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ ทางเลือกหนึ่งที่เป็นทางเลือกที่สามารถทำรายได้ให้หนังสือพิมพ์นอกเหนือจากรายได้จากการขายโฆษณาหลักๆ ในหน้าโฆษณาแล้ว ก็คือการขายเนื้อที่ในหน้าบันเทิงให้กับข่าวประชาสัมพันธ์ ซึ่งหนังสือพิมพ์จะใช้วิธีการลงข่าวเหมือนการลงข่าวประชาสัมพันธ์ทั่วไป หนังสือพิมพ์ในฐานะ Gatekeeper ผู้ที่มีหน้าที่เลือกว่าจะนำเสนอข่าวใดสู่ประชาชนผู้อ่านจึงต้องเลือกที่จะนำเสนอข่าวแฝงโฆษณาประชาสัมพันธ์ก่อน และด้วยลักษณะเฉพาะในหน้าบันเทิงของหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อที่จำกัดอยู่แล้วจึงทำให้บางครั้งผู้อ่านไม่ได้รับข่าวในหัวข้ออื่นๆ นอกเหนือจากข่าวที่แฝงโฆษณามากับการประชาสัมพันธ์

3) ความสัมพันธ์ของแหล่งข่าวกับผู้จัดทำข่าว

จากผลการวิจัยลักษณะสัมพันธ์ภาพที่เป็นจริงของแหล่งข่าวศิลปินบันเทิงกับผู้จัดทำข่าวศิลปินบันเทิง ส่วนใหญ่ระบุว่ามีความเป็นอิสระต่อกันมาก ไม่มีข้อผูกมัดหรือผลประโยชน์ส่วนตัวมาเกี่ยวข้อง รองลงมาระบุว่าต้องพึ่งพาอาศัยกันในการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลและจัดทำข่าวประจำวันมาก

ส่วนความสัมพันธ์ในลักษณะที่มีความสนิทสนมกันเป็นการส่วนตัวอยู่ในระดับปานกลางและการให้ของขวัญของกำนัลกับผู้ทำข่าวในบางโอกาสส่วนใหญ่ระบุว่าปฏิบัติอยู่ใน

ระดับค่อนข้างน้อย นอกจากนี้แหล่งข่าวส่วนใหญ่ยังระบุว่ามีการเรียกร้องผลตอบแทนจากนักข่าวน้อยมาก

เมื่อนำผลมาเปรียบเทียบกับแบบจำลองของ Gieber W, and Johnson, 1961 เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งข่าวและผู้รายงานข่าว ก็มีความสอดคล้องกับรูปแบบในโครงสร้างของความสัมพันธ์ทั้ง 3 ลักษณะ ในลักษณะสัมพันธ์ภาพแบบแรกคือต่างก็มีบทบาทภาระหน้าที่เป็นอิสระต่อกัน มีความเป็นอิสระต่อกันไม่มีข้อผูกมัดหรือผลประโยชน์ส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้องซึ่งแหล่งข่าวส่วนใหญ่ระบุมาในลักษณะนี้

ส่วนสัมพันธ์ภาพรูปแบบที่ 2 บทบาทที่กลมกลืนกันบางส่วน คือทั้งแหล่งข่าวและผู้สื่อข่าวแม้จะมีบทบาทภาระหน้าที่ในขอบเขตที่แตกต่างกันและอยู่กันคนละองค์กร แต่ก็มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอยู่ในระดับหนึ่ง คือ ผู้สื่อข่าวบันเทิงมักต้องมีความสัมพันธ์กับแหล่งข่าวบันเทิงเป็นส่วนตัวอยู่บ้างเพื่อจะได้ข่าวพิเศษจากปกติทั่วไป ขณะเดียวกันแหล่งข่าวบันเทิงก็หวังที่จะมีความสัมพันธ์เป็นการส่วนตัวอยู่บ้างเพื่อประโยชน์ในการให้ช่วยเผยแพร่ข่าวสาร ผลงานของตน แต่ทั้งผู้สื่อข่าวและแหล่งข่าวก็ยังสงวนท่าทีที่จะไม่เป็นเครื่องมือของอีกฝ่ายหนึ่ง โดยจะคงความเป็นอิสระต่อกันไว้ในระดับหนึ่ง เช่น การระบุถึงความต้องการพึ่งพาอาศัยกันในการเผยแพร่ข่าวสารซึ่งแหล่งข่าวระบุสัมพันธ์ภาพลักษณะนี้ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ส่วนสัมพันธ์ภาพแบบสุดท้าย คือ บทบาทที่กลมกลืนกันสนิทระหว่างแหล่งข่าวกับผู้รายงานข่าว คือ ทั้งสองฝ่ายต่างร่วมมือกันเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง ทั้งคู่ต่างไม่เป็นอิสระต่อกัน แหล่งข่าวอาจใช้ผู้สื่อข่าวเป็นเครื่องมือหรือแหล่งข่าวอาจรับใช้เอาใจผู้สื่อข่าวเพื่อแลกกับการเป็นข่าว ลักษณะความสัมพันธ์แบบกลมกลืนกันสนิทนี้จากการสำรวจแหล่งข่าวศิลปินบันเทิงพบว่าไม่น้อยเช่น ในประเด็นการให้ของขวัญของกำนัลกับผู้ทำข่าวในบางโอกาสหรือประเด็นแหล่งข่าวเคยเสนอสิ่งตอบแทนแก่ผู้ทำข่าวและประเด็นแหล่งข่าวพบว่ามีกรเรียกร้องผลตอบแทนจากนักข่าว เป็นต้น

ความสัมพันธ์กันในแบบกลมกลืนกันสนิท ทางสำนักพิมพ์หรือฝ่ายบริหารหนังสือพิมพ์ได้เสนอแนะแนวทางปฏิบัติแก่นักข่าวโดยมีนโยบายหรือวิธีป้องกันเพื่อไม่ให้ผู้สื่อข่าวต้องตกอยู่ภายใต้อาณัติของแหล่งข่าว ทำให้ขาดอิสระ ขาดจุดยืนในการทำข่าวและไม่เป็นกลาง

โดยการอบรมปลูกฝัง ปลูกจิตสำนึกให้ยึดหลัก บทบาท หน้าที่และจรรยาบรรณของผู้จัดทำข่าว เพื่อให้มีความเป็นอิสระ ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ไม่รับสินบนหรืออามิสสินจ้าง ไม่ให้ความสนิทสนมกับแหล่งข่าวมากจนเกินพอดี ซึ่งนับว่าเป็นนโยบายที่ดีหากปฏิบัติได้จริง

4) ทิศนะต่อภาพลักษณ์ที่มีต่อกันของผู้จัดทำข่าวกับแหล่งข่าว

จากผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้จัดทำข่าวต่อพฤติกรรมของแหล่งข่าวศิลปินบันเทิงพบว่า คนในวงการบันเทิงก็เหมือนกับคนในทวงวงการ คือมีทั้งดี ไม่ดี น่ารักและไม่ค่อยน่ารักผสมกันไปเป็นวงการที่ค่อนข้างฉาบฉวยและมีผลประโยชน์สูง ดาราบางคนเริ่มต้นด้วยความอ่อนน้อม พยายามสร้างภาพลักษณ์ให้ดูดี บางคนก็ทำด้วยความจริงใจ บางคนก็ดูเสแสร้ง บางคนมาด้วยของกำนัลเพื่อเอาใจสื่อ เพียงเพื่อหวังให้ลงแต่ข่าวดีๆ แต่เมื่อดังแล้วก็มักวางตัวเป็นอีกอย่าง

ทางด้านความคิดเห็นของแหล่งข่าวต่อภาพลักษณ์และพฤติกรรมของผู้จัดทำข่าวศิลปินบันเทิงในสภาพการณ์ปัจจุบัน พบว่าผู้จัดทำข่าวส่วนใหญ่เป็นคนกระตือรือร้น ตื่นตัวอยากรู้ อยากรู้อยากเห็นในเรื่องส่วนตัวของนักแสดงอยู่เสมอ แต่ก็อยู่ในระดับที่ไม่น่าเกลียดซึ่งเป็นปกติวิสัยของคนทำข่าวทั่วไป แต่ก็มีบางคนมีอุปนิสัยไม่ค่อยน่ารัก วางท่า ถือตัวว่ามีสื่ออยู่ในมือสามารถเขียนให้ใครเกิดใครดับได้ แหล่งข่าวต้องเคารพ เกรงใจ บางคนอคติ เลือกปฏิบัติจนน่าเกลียด บางคนทำข่าวบิดเบือนโดยเฉพาะกับดาราที่มีความสนิทสนมเป็นการส่วนตัวจะช่วยบิดเบือนไปในทางตรงกันข้ามซึ่งข้อเสียเหล่านี้คิดว่าน่าจะเป็นเรื่องพื้นเพของแต่ละบุคคลมากกว่า

ส่วนบุคลิกภาพของผู้จัดทำข่าวที่แหล่งข่าวปรารถนาจะเห็นหรือคาดหวัง คือ อยากรู้อยากเห็น นักข่าวศิลปินบันเทิงเป็นคนไม่เลือกที่รักมักที่ชัง มีความจริงใจเสมอต้นเสมอปลาย รู้จักเลือกและตั้งคำถามที่จะสัมภาษณ์ ไม่ก้าวร้าว ไม่ล่วงเกินสิทธิส่วนบุคคล ต้องให้เกียรติซึ่งกันและกัน ไม่ควรสร้างประเด็นหรือกระแสข่าวเพียงเพื่อจะขายข่าว และที่สำคัญต้องวางตัวให้ได้รับความน่าเชื่อถือและไว้วางใจจากแหล่งข่าว เพื่อแหล่งข่าวจะได้มั่นใจและกล้าบอกความจริง เพราะต่างก็ต้องพึ่งพาอาศัยกันในด้านอาชีพ

ภาพลักษณ์ที่มีต่อกันระหว่างนักข่าวกับแหล่งข่าวในลักษณะนี้นับว่าเป็นสัมพันธภาพที่ไม่พึงปรารถนาเพราะผู้จัดทำข่าวเห็นว่าแหล่งข่าวหวังประโยชน์จากการเป็นข่าวมากเกินไป

เสแสร้งดูไม่จริงใจ ส่วนแหล่งข่าวเห็นว่านักข่าวเองก็มีอคติขาดจริยธรรมในการนำเสนอข่าวทำให้บทบาทการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ในด้านบันเทิงด้อยคุณภาพและเป็นพิษภัยกับวงการศิลปบันเทิงรวมทั้งวงการวิชาชีพสื่อมวลชนด้วย

5) สรุป

ผลการวิจัยพบว่านโยบายการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปบันเทิงของหนังสือพิมพ์ประเภทประชาานิยมจากการสัมภาษณ์หัวหน้าข่าวและผู้สื่อข่าวส่วนมากจะสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ทางวารสารศาสตร์โดยเน้นในเรื่องที่ประชาชนสนใจเป็นหลักและเสนอไปตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง แม่นยำและเป็นกลาง เพื่อป้องกันมิให้มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้ตกเป็นข่าวข่าวที่นำเสนอในหน้าบันเทิงจะไม่เน้นข่าวประเภทโจมตีหรือสร้างความขัดแย้ง อย่างไรก็ตามหนังสือพิมพ์แนวประชาานิยมบางฉบับยอมรับว่าข่าวที่นำเสนออย่างต้องคำนึงถึงผลประโยชน์จากโฆษณาด้วยและมุ่งเน้นข่าวส่วนบุคคลตามแบบฉบับหนังสือพิมพ์แนวปฎุชนสนใจด้วย

ส่วนองค์ประกอบคุณค่าความเป็นข่าว พบว่าส่วนใหญ่นำเสนอคุณค่าในแง่ของความน่าสนใจของปฎุชนทั่วไปซึ่งก็มีทั้งเรื่องส่วนตัวและผลงาน โดยเฉพาะดารา นักแสดงดังๆมีคุณค่าความเป็นข่าวสูงเพราะเป็นคนมีชื่อเสียง โดดเด่น เป็นที่นิยมชื่นชอบและนิยมเลียนแบบโดยเฉพาะวัยรุ่นซึ่งแสดงถึงความทันสมัยและมีรสนิยม

ประเด็นข่าวที่นำเสนอในหน้าบันเทิงนั้น จากการสำรวจแหล่งข่าวพบว่าไม่ค่อยเห็นด้วยกับการนำเสนอประเด็นในเรื่องส่วนตัวเท่าไรนัก แหล่งข่าวอยากให้นำเสนอในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผลงานหรือกิจกรรมความเคลื่อนไหวในวงการบันเทิงมากกว่า อย่างไรก็ตามนโยบายการนำเสนอเนื้อหาในหน้าบันเทิงของผู้จัดทำข่าวมักจะหนีไม่พ้นเรื่องที่ประชาชนหรือผู้อ่านสนใจใคร่รู้ซึ่งก็มียอมมีทั้งเรื่องส่วนตัวของดาราและกิจกรรมความเคลื่อนไหวในวงการบันเทิง ตามแบบฉบับของนายประตูข่าวสาร(Gatekeeper)ของหนังสือพิมพ์แนวประชาานิยม

แหล่งข่าวศิลปบันเทิงระบุว่ามีการสอบถามการลงข่าวผิดพลาดจากหนังสือพิมพ์สูงถึงร้อยละ 84.00 และใช้วิธีแก้ไขปัญหาโดยอยู่เฉยๆ ร้อยละ 57.32 ซึ่งอาจเป็นเพราะไม่แน่ใจว่าการลุกขึ้นมาโต้ตอบหรือแก้ข่าวจะก่อให้เกิดผลกระทบกับตนเองอย่างไร จึงไม่ยอมแก้ปัญหา

นักข่าว ส่วนผลกระทบเมื่อไม่ออกมาแก้ข่าวแหล่งข่าวเปิดเผยว่าทำให้รู้สึกเก็บกด กดดัน รู้สึกไม่ไว้วางใจต่อตัวนักข่าว มีปฏิกิริยาต่อต้านนักข่าวและในที่สุดก็แสดงออกถึงความไม่อยากร่วมมือกับนักข่าว สิ่งนี้คือผลสะท้อนกลับไปสู่ตัวนักข่าว นักข่าวก็จะไม่เข้าใจว่าทำไมแหล่งข่าวจึงไม่ต้องการให้ความร่วมมือในการให้ข่าว

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1) จากผลการวิจัยพบว่าประเด็นในเนื้อหาข่าวที่มีการนำเสนอมากที่สุดคือข่าวกิจกรรมความเคลื่อนไหวของบุคคลในวงการศิลปบันเทิง รองลงมาคือประเด็นข่าวเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว ดังนั้นการนำเสนอข่าวศิลปบันเทิงควรให้ความหลากหลายประเด็นมากขึ้น ควรมีทั้งเรื่องที่เป็นที่สนใจทั่วไป และเรื่องที่เป็นการส่งเสริมศิลปบันเทิงและวัฒนธรรมรวมทั้งควรนำเสนอในเชิงลึกเพิ่มขึ้นมากกว่าข่าวแจกหรือข่าวประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะลึกในประเด็นข่าว, เบื้องหลังข่าวหรือความไม่ชอบมาพากลต่างๆในวงการบันเทิง เพื่อให้เกิดมุมมอง แง่คิด ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านและบุคคลในวงการ ขณะเดียวกันก็ต้องทำข่าวอย่างมีจริยธรรม มนุษยธรรมและสิทธิมนุษยชนเป็นพื้นฐานประกอบด้วย

2) จากผลการวิจัยพบว่าภาพลักษณ์ที่มีต่อกันระหว่างนักข่าวกับแหล่งข่าวยังไม่เป็นไปในทิศทางที่สร้างสรรค์นัก ดังนั้นแหล่งข่าวและผู้จัดทำข่าวพึงต้องตระหนักร่วมกันว่าทั้งสองฝ่ายต่างต้องทำงานเกี่ยวข้องกันและต้องพึ่งพากันเพื่อประโยชน์แห่งสาธารณะทางด้านบันเทิง ผู้จัดทำข่าวหรือสื่อมวลชนมีส่วนสนับสนุนวงการบันเทิง ขณะเดียวกันสิทธิส่วนบุคคลและความเป็นส่วนตัวของแหล่งข่าวก็เป็นสิ่งที่นักข่าวพึงเคารพ ดังนั้นการทำงานของทั้งสองฝ่ายจึงควรมีน้ำใจ ร่วมมือ มีความยืดหยุ่นและอะลุ่มอล่วยต่อกันเพื่อรังสรรค์สิ่งที่เป็นสาระและบันเทิงให้กับสังคม

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

1. ควรมีการศึกษาวิเคราะห์เจาะลึกเกี่ยวกับการเสนอข่าวศิลปินหญิงที่ผิดพลาดที่ผ่านมามีทั้งที่มีการฟ้องร้องและไม่มีการฟ้องร้องและวิธีการแก้ปัญหาของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาลักษณะการให้ประโยชน์หรือสิ่งตอบแทนในวงการศิลปินหญิงจากทั้งฝ่ายแหล่งข่าวและนักข่าว
3. ศึกษาเจาะลึกคุณภาพของการรายงานข่าวศิลปินหญิงทั้งในแง่การนำเสนอและจริยธรรมโดยเฉพาะสิทธิการรับรู้และการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล
4. สำรวจความคิดเห็นของนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับบทบาทสื่อมวลชนต่อการนำเสนอเนื้อหาศิลปินหญิง
5. เนื่องจากข่าวสารในหน้าบันเทิงมักมีข่าวแฝงการโฆษณาประชาสัมพันธ์เป็นประจำ งานวิจัยในอนาคตอาจทำการศึกษาข่าวในลักษณะนี้และการรับรู้ของผู้อ่าน
6. ศึกษาเปรียบเทียบการนำเสนอข่าวสารด้านศิลปินหญิงระหว่างหนังสือพิมพ์แนวคุณภาพกับแนวปริมาณ
7. ควรมีการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวศิลปินหญิงในหน้าหนึ่งและหน้าอื่นๆนอกเหนือจากหน้าศิลปินหญิงด้วย